

ROMANIA LIBERA

APARE IN TOATE ZILELE

ABONAMENTELE :

In Capitala : Pentru 1 an 30 lei; 6 luni 16 lei; 3 luni 8 lei.
In Districte : „ 1 an 36 lei; 6 luni 18 lei; 3 luni 10 lei.
In strainatate : „ 1 an 48 lei; 6 luni 24 lei; 3 luni 12 lei.

Director: D. AUG. LAURIAN

Pentru Abonamente, Anunțuri și Reclame a se adresa :

In România : La administrațiune, *Tipografia Ștefan Mihălescu*, Strada Covaci, Nr. 14 și la corespondenții ziarului din județe.
In Paris : La *Société Havas*, place de la Bourse, 8.
In Viena : La *Heinrich Schalek*, I, Wollzeile, 12, Biroul Central de anunțuri pentru Austro-Ungaria.
In Hamburg : La *Adolf Steiner*, Gänsemarkt, No. 58, Biroul de anunțuri pentru Germania.

ANUNCIURILE :

Linia mică pe pag. IV 30 bani. | Reclame pe pagina III-a 2 lei.
Reclame pe pagina II-a 5 lei. | Scrisorile nefrancate se refuza.
Articoli nepublicați nu se inapoiază.
Pentru inserții și reclame, redacțiunea nu este responsabilă.

Prim-Redactor : STEF. C. MICHAILESCU.

STIRI TELEGRAFICE

din ziarele straine.

Madrid, 5 Martie.

Turburările anarchice din Andalusia sunt in crestere; cu deosebire in jurul localităților de la Xeres și Arcos. Șeful societății *mănei negre* s'a arestat ieri in Arcos. In Canada și Malaga s'au descoperit două reuniuni anarchice. In Xeres anarhiștii au aruncat cu petrii asupra unui tren și au rănit mai mulți călători.

Berlin, 5 Martie.

„Berliner Tagblatt“ și „National Zeitung“ s'au că în curând se va decide, dacă actualul ministru de război Kameke va mai rămâne la postul său, sau nu. In sferele militare superioare se vorbește, că împăratul ar primi cererea de dimisiune a nuntului ministrului. In cas când i s'ar primi dimisiunea, nu se știe dacă generalul Kameke se va retrage in viața privată, sau va lua comanda peste vr'un corp. Ca următorii lui eventuali se numesc: generalii Voigts-Rheetz, Blumenthal, comandantul corpului al IV-lea; Bronsart de Scheleendorf, comandantul diviziunii a II de infanterie de gardă și in fine generalul Caprini.

Colonia, 5 Martie.

„Norddeutsche Allgemeine Zeitung“ constată stirea dată de „Könische Zeitung“, că principele de Wal s'e numit șef al husarilor Blücher. Organul oficios afirmă, că relațiunile nici o dată n'au fost, de acum 10 ani incoace, așa de cordiale ca acum.

Paris 5 Martie.

Jacome Napoleon a adresat o scrisoare regelui Umberto in care se plânge, că generalul Manabrea a neglijat să i facă o vizită pe timpul când era arestat. Regele i a răspuns, că ar fi fost imposibil ca reprezentantele regalului italian să îl viziteze pe prințul in arest, căci aceasta purtare ar fi fost rău interpretată.

Belgrad 5 Martie.

Se va numi, in locul atașatului militar de până acum Patsicid de la ambasada din Viena, colonelul Ciolac Antic. Maine a doua zi, aniversarea proclamării de regat a Serbiei se vor împărți mai multe decorațiuni.

New-York, 5 Martie.

Fostul vice-președinte al confederațiunii Statelor-Unite din Sud și actualul guvernor al Georgiei, Alessaner Stephens, a murit.

„New-York Herald“ anunță că in sesiunea viitoare se va prezenta congresului un nou tarif pentru reduceri și mai mari.

Londra, 4 Martie.

In locul lui Augustin Paget, trecut in pensie, va fi numit ambasador la Roma Sir H. Layard.

Londra, 5 Martie.

Cu cât ține mai lung conferința dunăreană, cu atât încep să se manifeste vederi antagoniste in sînul conferinței. Din cauza aceasta nici nu se poate prognoza un viitor sigur deciziunilor ce se vor lua. Ast-fel din două isoave urămăntice, dar antagoniste, se asigura următoarele : Scopul conferinței e pe deplin ajuns și in principii sunt unite toate Puterile; numai redactarea protocoalelor conferinței a pricinuit ceva bataie de cap, mai ales pasajul privitor la stilizarea condițiilor taxelor pentru navigațiune pe brațul Kiliel. La acest loc baronul Mohrenheim s'a împotrivit (olegilor săi din comitet, și ne-cedându-i-se, a cerut instrucțiuni pe cale telegrafică din Petersburg.

Așa ar sta conferința după unii; pe când după alții ar mai fi de rezolvat încă mari greutăți și că, nici chiar după aceasta, lucrările conferinței n'ar fi alta de cât o meremtesală. Deosebirile de vederi in privința preluării puterilor comisiunii Dunărene asemenea au provenit din discordia ce domnește in sînul conferinței. Așa se propuse mai întâi un termen de 15, apoi de 18 și in fine de 21 de ani.

„Times“ află că in India domnește mare indignare in contra proiectului guvernului, ca pe viitor judecătorii indigeni să poată judeca și pe Englezii și in genere pe toți Europeii stabiliți in India. „Times“ zice că de astă-dată pericolul e mai mare de cât pe timpul revoltei din 1857 și prevede cele mai înfiorătoare consecințe. Cele lalte organe însă nu împărtășesc vederile ziarului „Times“ care sunt de tot pesimiste.

Viena, 5 Martie.

Toate informațiunile ce soseșc din Londra, conșună in ce privește împrejurarea, că lucrările conferinței se apropie de finit

și că reprezentanții Puterilor ar d'ne răbdare, d'a vedea odată terminate desbaterile de detalii și incheiat aranjamentul. Până azi nu se știe cu siguranță, dacă Rusia mai insistă asupra pretenșiunii sale, ca lucrările ce le va începe la brațul Kiliel e să fie controlate direct de Puteri și nu de comisiunea dunăreană europeană. Tot asemenea nu se știe ce decisiune vor lua reprezentanții Puterilor, in cas când Rusia va persista in cererea sa. Se crede încă că baronul Mohrenheim va lăsa să cază propunerea guvernului său, de ôrece cu greu s'ar putea învoi toate Puterile pe baza aceasta.

Serviciul telegrafic al „României Libere“

7 Martie — 3 ore seara.

Londra, 7 Martie.

„The Morning Post“ zice că instrucțiunile ce ambasadorul Rusiei a primit de la guvernul său privitoare la chestiunea Kiliel nu sunt așa cum le inchipuiau ceil-alți plenipotențiarilor in conferință. Se crede prin urmare că nici o decisiune nu va fi luată astăzi încă asupra acestei chestiuni, numai dacă comitele de Mohrenheim nu ar primi noul instrucții din Petersburg.

Paris, 7 Martie.

Împăratul Franz Josef a dat un decret de amnestie pentru supușii unguri cari s'au sustras de la serviciul militar și cari locuiesc acum in România.

Roma, 7 Martie.

Se zice că Nunciul apostolic de la Paris va fi hotărit de către Papa spre a se duce, in calitate de Legat al Santului Scaun, a felicita pe Tar la Moskva a doua-zi după incoronarea sa.

(Havas).

A se vedea ultime scrieri pe pag. III-a.

București, 24 Februarie.

Facem ce facem, și revenim pururea la chestiunea Dunării, obiectul preocupățiunii generale in România. Ascultăm, citim și rescitim păsurile fraților noștri, ale căror aspirațiuni sunt nesocotite de Europa egoistă și nedreaptă, și cu toate valurile de cerneală vârsate pentru lămurirea, sau poate mai bine pentru incurcarea acestei chestiuni, nu ne simțim curajul, luând pana in mână, de-a nu mai arunca și noi o picătură in acest ocean negru de nemulțumiri.

In fața atător flagrante călcări a principiilor celor mai elementare ale dreptului ginților, când axioma funestă *forța primescă dreptul* a ajuns să serve de basă a tuturor negocierilor și a tuturor hotărârilor internaționale, când națiunile mici, asuprite, neconsiderate, despuiate de cele mari, au ajuns in trista alternativă de-a alege intre a cerși o viață rușinoasă veneticului împilator și lacom, sau a muri cu armele in mână apărându-și paladiul libertăților sale naționale: in aceste momente, zicem, de desnădejduire publică, desgustul ne umple in ma amărită de atatea nelămuriri, și ne reamintim cuvintele sarcasticului scriitor american, Daniel Johnson: „Privind acest teatru de păpuși, mă gândesc la trista comedie ce Europa dă lumii ca priveștișce.“

Păpușii sunt in adevăr, dar funebre, aceste reuniuni ale diplomaților contemporani, care, sub denumirile compoaze de *interese, concert e-quilibrului european*, ascund poftele hăpitoare ale puternicilor.

Că cei mici au fost vecinic nedreptățiți, aceasta e știut de când lumea. Cel puțin însă mai nainte nu se făceau atâtea forme, nu se invocau atâtea clause de drept: se despuia *cu forța*; astăzi lupul al pretențiunea de-a înghiți pe miel, *cu judecata*, după congrese și conferințe in regulă in virtute de tratate, convențiuni și protocoale formale. Aceasta e și

mai revoltător! Vorba leului din fabula: pare că mori de două ori!

Această situațiune anormală îngrijese toate spiritele generose. Ele simt, ele prevăd că pe acest alunecăș al drepturilor celor mici sacrificiate, națiunile alergă la o sancțiune deplină a tuturor apăsărilor, la o consacrațiune a dreptului celui tare asupra celui slab.

Vre-un mijloc de leuire există oare pentru o asemenea stare de lucruri?

Ne indoim, in cea ce ne privesc. Totuși, un ziar belgian crede că l'ar fi găsit. In adevăr, cetim in *La Gazette* din Bruxelles, următorul articol, intitulat: *Oportunitatea unui arbitragiu internațional*, pe care credem interesant de a-l reproduce aci in întreg.

„In acest moment, mai multe cestiuni se pun la cale. Diplomația curăță terenul. Cestiunea Dunării s'a regulat, după unii, pentru opt-sprezece ani. Fie și cinci-sprezece, tot câștigăm măcar atât. Statele noi țermurene, sau numai vecine, găsesc, poate, nu fără drept cuvint, că nu li s'a dat cuvenitul loc in conferința din Londra, unde in adevăr influința pare că ar fi fost in proporțiune directă cu masele, și in proporțiune inversă cu distanțele. Se zice că România ar putea foarte bine să nu ratifice nisce hotărâri la care nu a fost chemată să ia parte, și ministrul afacerilor straine al Bulgariei, care a făcut o savantă expunere a cestiunei, s'a plâns amar de o exclusiune atât de stranie. Stranie in adevăr, căci esistați precedente contrarii, și e bizar de-a trata despre interesele cuiva, fără a-l primi să arate și părerea sa.

„Unii și inchipuesc că puterile având voce in consiliu, s'au arătat prudente și drepte. Ele s'ar fi temut de-a vedea o cestiune atât de insemnată incurcată de greutate și de pretențiuni, cu atât mai exclusive, cu cât interesele sunt mai imediate; dar puterile nu scapă de bănuiala parțialității și sunt multe care nu s'au pus din punctul de vedere sub carl cestiunea ar fi trebuit considerată. Voim să zicem că ele se gândeau mai mult să fie stăpîne pe navigațiunea și gurile Dunării, de cât a face cursul acestui rîu liber și practicabil comerțiului tuturor națiunilor. S'a putut chiar crede că una din puteri, admisă vecinic in conferințe, a avut intențiunea milostivă de-a combina lucrările pe brațul fluviului care li aparțin, ast-fel încât canalul navigabil să se astupe cu nisip la cea-laltă gură. Fierce, ne înșelăm, crezînd aceasta, dar asemenea bănueli injurioase n'ar fi ele înlăturate dacă ne-am hotărî, in sfârșit, să creăm acel mare consiliu de arbitragiu internațional in sînul căruia s'ar trata, dinaintea unei reprezentățiunii in adevăr europene, toate cestiunile mari politice și economice?“

Mulțumim ziarului belgian pentru simpatia arătată cauzei noastre. Dar acest vis, ținta mângăietoare a asupriților pentru nedreptățile ce sufără, se va realiza el oare vre-o dată? Cercările critice ce ne aduc momentele de față ne silesc a fi mai mult descurajați pentru viitor, și pesimiști.

Cu toate acestea, tot să mai ne fie permis a spera că dreptatea va sfârși prin a triumfa. Nici o idee sănătoasă, aruncată in această vremelnică lume,

nu se perde: ea invinge toate stăvilele, își face drum, incolțese și dă in fine roadele de carl omenirea este chemată a se bucura.

In aceste momente solemne, când țara se strînge la o-laltă și, îngrijită de existența sa viitoare, își dă ultimul ban al sudorei sale, votând milioane pentru buna inarmare și apărare strategică a moșiei părinteșci, să nu desperăm încă de menirea noastră in apusul dunărean, și să ne repetăm zilnic frummoasele cuvinte ale lui Jules Simon:

„Cea mai mare putere care stă sub cer — e adevărul ce tot-d'a-una sfârșeste prin isbândă: triumful lui nu poate fi decât întârziat... toți regi, cu toți călai și cu toate tunurilelor sunt mai puțin tari de cât un cuvânt adevărat scris într'o carte. Contra omului aveți eșafodul; contra cărți, censura și arderea. Dar zadarnic; in smintenia ei, lumea de geaba se apără contra adevărului: ea li aparține!“

Fie ca aceste reflesii ale ilustrului filosof frances să se implinească in privința năpăstuitei noastre țări! Până atunci însă, legănați de asemenea iluziuni frumozose, dar contrarii realității meschine, să nu ne lăsăm a fi imbunați de străinul cotropitor. Datoria fie-cărui român verde este de-a susține guvernul in această luptă națională și a-l da tot concursul material și moral de care el ar putea avea trebuință.

Un diplomat.

CRONICA ZILEI

Se zice că Camerele se vor prelungi până la 15 Martie.

E vorba să se institue și in Suceava o Bancă de credit agricol.

Procesul Agemolu-Klein s'a terminat ieri: sentința însă se va pronunța numai la 7 Martie.

Șeful statului-major al armatei noastre a avut ieri o lungă conferință cu M. S. Regele.

La Iași se vor ținea ear prelegeri populare Dumineca; ele vor incepe la 27 curent.

In ziua deschiderii va vorbi d. A. D. Xenopol: *despre Dunăre și Carpați*.

In saloanele Jokey-Clubului s'a dat a-laltă-seară un bal mare, precedat de un concurs de scrimă.

Reamintim cititorilor că Duminică, 27 curent, e concertul dat in sala Ateneului de d. Hübsch, cu grațiosul concurs al principesei Elena A. Bibescu (născută Manolachi-Kostachi) și al d-ilor Ștefan Vlaoianu, C. Dimitrescu și Schipek. Iată și aleasa programă a acestui concert:

Partea I. — 1) Trio in Re minor, Mendelssohn; a. Molto allegro agitato; b. Andante; c. Scherzo; d. Allegro appassionato. — 2) Serenadă pentru quartete, Hayden.

Partea II. — 3) Adagio și Finale din Kreutzer-Sonata, Beethoven (executate de principesa Bibescu și Hübsch). — 4. Quartet in fa majeur op. 18, Beethoven: a. Allegro con brio; b. Adagio affectuos ed appassionato; c. Scherzo; d. Allegro. — Incepul la 1 1/2 ore d. am. Bilete la d-nii Gebauer, Graeve și Szolözy.

Nu ne indoim că publicul se va grăbi să și manifeste admirațiunea ce are pentru distinsa noastră pianistă, și pentru simfonicul și maestrul arcuș al d-ului Hübsch. Violoncelul d-ului Dimitrescu și violina d-ului Schipek vor completa in modul cel mai reușit frumoză idee a concertistului.

D nii miniștrii Sturza, Aurelian și I. C. Brătianu, au lucrat ieri cu M. S. Regele.

Alaltă-seară, in localul „Bancii Creditului funciar“, s'a ținut o mare intrunire. Printre cei ce au luat parte, a fost și d. prim ministru I. C. Brătianu, principele D. Ghica, D. Sturza și alții.

Societatea „Carpații“ dă Sămbătă, la 26 l. c., o serată dansantă in saloanele „Soc. Concordia“.

Cel ce și-au petrecut atât de bine la Balul Carpaților, nu vor lăsa de sigur să le scape această nouă și plăcută ocaziune de-a juca „Romana“.

Noul zgomot privitor la intrarea d-ului N. Ionescu in Cabinet e lipsit de orice temei.

D-nii A. Simionescu și N. Gavril sunt numiți mijlocitori de mărfuri la bursa de comerț de pe lângă camera de comerț din București.

D-nii I. Niculescu și C. Macedon, pe lângă funcțiunile de mijlocitor de schimb ce au la bursa de comerț din Iași, sunt numiți și mijlocitori de mărfuri.

CESTIUNEA DUNAREI

Ziarele austro-ungare sunt informate, că conferința din Londra a isprăvit toate lucrările; nu mai sunt de deslegat de cât nește mici chestiuni de amănunt, spre a se intruni apoi într'o ședință finală și a și ratifica opera.

Rusia a dobândit concesione de-a nu fi silită să intre de loc in înțelegere cu Comisia europeană pentru lucrările de la brațul Chilieș, ci de-a se adresa d'a-dreptu cabinetelor. Se pôte dar zice, că brațul Chilieș e scos pe deplin de sub jurisdicțiunea Comisiunii europene.

Propunerea noastră din Camera de a grăbi, in vederea împrejurărilor actuale, completarea inarmării țerei, are un vii resnet in sferele austro-maghiare. „Pester Lloyd“ face neapărat și de astăzdată pe disprețuitorul a tot ce este românesc; apoi declară „că pe întreg teritoriul Austro-Ungariei nu se găsește un singur om atât de smintit, in cât să se gândească de-a impune Românilor prin putere armată hotărârile conferinței din Londra. Toată cinstea acestor hotărâri; atât de scumpe însă nu ne sunt, ca pentru ele să espunem celei mai micl primejdii oasele celui din urmă recrut din armata austro-ungurească.“

Cu atât mai bine pentru Austro-Ungaria. In acest cas însă pentru ce reprezentantul ei din Londra se espune ridicolului de a iscăli un act, a cărui realizare devenea indoiș printr'o intervenție armată căci rămânea depentă de sfârșitul acesteia, și care devine o curată iluzie remanând in sarcina unei înțelegeri in pace?

DIN TRANSILVANIA

Legea pentru maghiarisarea școalelor.

Luni au început in Camera ungu-rească desbaterile privitoare la proiectul de lege pentru maghiarisarea școalelor. Raportorul Szatmary, a căutat să argumenteze trebuința lui din punct de vedere didactic și in deosebi *patriotic-național*, „căci din cei trei sute cincizeci de mii de studenți cari frecventează astăzi școalele nemaghiare nu poate să ieasă, cu educația ce li se dă, o generațiune ungu-rească, pe care patria să poată conta in zile grele.“

Scopul maghiarisării fătise și sistematice nu s'a contestat dară acestei legi nici chiar la tribuna parlamentului. — Raportorul a și primit, drept mulțumită, aplause nesfârșite din partea majorității.

A doptarea legii e deja de pe acum asigurată. Deosebitelate partide, afară de fracțiunea independenților (acesta încă nu se abține de cât din spirit de intranșigentism) au adoptat-o in conciliabile lor particulare; și dacă ea nu mulțumese pe unii unguri, e numai pentru motivul că nu mijlocese maghiarisarea acum, de odată, ci-i îngăduie un termen de execuție de zece ani.

Nu s'a găsit nici o naționalitate nemaghiară și nici o confesiune, afară de Jidani, care să nu protesteze

cu oroare in contra unei măsuri, care calca în picioare și ultimul rest din legea de naționalitate pe care unghiul o adoptaseră, simțindu-se încă slab, la 1868; toate și-au intrunit glasul spre a infera, în fața Europei, turbarea epileptică a unui popor de bandiți, pentru care nu e nimic sfânt și obligator din principiile și practicile care constituiesc onoarea civilizației acestui veac.

Care fi-va rezultatul acestei protestații?

Europa, care ar avea datoria să asculte pe Români, pe Sași, pe Sârbi pe Slovaci, căci infamiile Ungurilor cad și asupra ei care e datoare să păziască comorile de cultură dobândite cu atâtea ostenele și jertfe de veacuri.—Europa, sau mai bine tribunalul ei, și-a uitat menirea și astăzi preocupăse la Londra drepturile unei națiuni vrednice și fără altă rivină de cât de-a păstra ceea ce este al ei. Din această parte, nici o speranță dară; ce alta fac oare Ungurii de cât să o imiteze?

Impăratul, împăratul pe care Românul de peste munți el pusese din nenorocire alături cu Dumnezeu în rugăciunile sale, nu se reneacă nici de astădată. Cine-l mai tare acela ține haina împărătească; cel slab e victimă. Prost destul dacă s'a lăsat să fie amăgit.—Da, adresați-vă acum împăratului vostru, voi, din fericire foarte puțin, cari mai cultivați astăzi acest fetișism zadarnic și umilitor! Cea mai mare grație ce vă va face, va fi să vă primiască ce apoi să vă dea e afară pe ușă. Cel puțin astăzi el veți cunoaște.

Dacă am aplaudat protestațiile impuitoare din Brașov, Cluj, Hunedoara etc., este că vedem în ele un semn, că Românii de peste munți se hotărăsc la o apărare prin propriile lor forțe. Nu Ungurii de astăzi, dar întreit să fie numărul și întreită lipsa de ori-ce podoare, și nu vor putea clinti un fir de păr celor trei milioane de Români, uniți prin aceeași conștientă, prin același sentiment și deciziși mai bine pentru moarte de cât ași pierde comorile cele mai scumpe ce le-au lăsat strămoșii lor. Trebuie să știe această frație noastră și trebuie să lucreze astfel. La o parte cu rugățile, la o parte cu rezistența pasivă. Cel d'antăiu ungar care va veni în vreme comună ca să propoveduiască copilului lor tradarea națională, trebuie să mușce din țărână; și de cât sute de bacalauri cu otrava maghiarismului în suflet, mai bine nici o școală și tot atâtea bande de haideci, cari să răspundă tiranului cu vrednicie și să ție poporul treaz până va bate ceasul.

Hotărâre, de trei ori hotărâre. Ungurii nu ne cunosc încă destul de bine; Horia și Iancu se vede că nu i-a mulțumit. Să-i învățăm a ne cunoaște.

DIN AFARA

Prusia și Vaticanul.

Prințul Bismarck se credea cu pacea dintre Germania și Vatican în bușnău, în momentul când împăratul Wilhelm primise răspunsul papei; credința sa n'a fost de cât o iluzie. Vaticanul nu vrea să facă nici o concesie și oficioasele sale poartă acele-ași limbajii dușmănesc guvernului german, pe care l'purtau înainte.

Un bărbat de stat din Germania sudică explică în «National Ztg. cu multă finețe cauzele acestei neînțelegeri.

«Dacă Vaticanul ar vrea cu seriozitate pacea—zice el—pacea s'ar putea încheia în patru ceasuri și dacă ea nu s'a încheiat în patru ceasuri nu se va realiza nici în patru și nici în patru zeci de ani.

«In vreme ce tot Europa știe, că Vaticanul nu are nici un zor de a se împăca cu Germania, numai în Berlin nu

se știe una ca asta, unde residă cel mai ager politic al Europei. Oștiunea care preocupă lumea nu este decât aceea dacă pacea se va face sau nu, ci aceea ce poate hotărî pe cei din Berlin să ignoreze această realitate».

Curentul retrograd în Rusia.

Ziarele din Berlin primesc din Petersburg informații, după cari ar fi o copilărie să se mai aștepte cineva de la actualul guvern rusesc la un progres în sensul occidental. Tendința cea mai apropiată a contelui Tolstoi este tocmai contrariul, de a suprima adevărate zădărnici, cari dupe dânsul poartă toată vina actualelor turburări. Capul cabinetului s'ar mai gândi și la desființarea altor instituții liberale, precum consiliile comunale (djuna) a adunărilor provinciale (Semstvo) și a tribunalelor publice.

In vreme ce din partea guvernului se dă naștere acestui curent nenorocit, începe să crească pe de alta din nou frica de teroriști. Descoperirile de conspirații cari se fac din nou în provincie și mai văditos prevestirile trimise din Londra unde Rușii sunt invitați a se gândi din nou în vreme la o regență a marelui duce Vladimir, au băgat din nou groaza în aceia cari se credeați scăpați de nihilism.

Și poporul începe a vorbi de marele duce Vladimir, a vedea în trăsura și în soția lui, o ducesă de Mecklenburg-Schwerin, niște spirite liberale, cari singure ar putea determina o eră de reforme prospere în Rusia.

DIN JUDEȚE

Un desmoștenit. —Cetm în «Poșta» din Galați:

Sambătă la oarele 5 p. m. s'a sinucis în hanul lui Ioan Hanres de lângă gară un ténér de 20 ani, imberb, blond, părul castaniu. Arma cu care s'a sinucis e un revolver cumpărat cu câte-va oare mai înainte de la d. Griffon armurierul, în preț de 20 lei, ultimii bani ce i-a avut. Se credea că motivul sinuciderii a fost miseria. Numele sinucisului se zice a fi George Vasiliu, fost servitor la artistul Milo din București. El voia să treacă în Dobrogea spre a vedea pe un frate al său, ce e sergent în reg. al 8.

«Ingroparea cadavrului a avut loc ieri Luni. Revolverul și hainele se află la parchet.»

O rezoluțiune bună. —Cetm în «Vocea Covurului»:

«Camera noastră de comerț din Galați a ținut ședință ieri, unde, între alte chestiuni, a emis și părerea ca toate comenzile și contractele de comerț ce s'ar face în țară să poarte cel puțin 2 texte de redacțiune, din care unul să fie obligator în limba română».

IMBUNATAȚIREA RASEI CAILOR

Domnule redactor

In Nr 1698 al «României Libere» găsesc o scrisoare adresată d-lui ministru de reșed de către d. colonel N. Bibescu și care conține o expunere de principii asupra măsurilor ce voese a lua Statul pentru îmbunătățirea rasei cailor.

Cer ospitalitatea ziarului d-voastră pentru a face o întimpinare opiniilor greșite ce espune d. l. colonel Bibescu, și căroră autoritatea incontestată a autorului lor precum și inserțiunea în «Monitorul oficial» ar da un mijloc prea lesnicios de propagațiune.

Dacă am înțeles bine limbajul puțin difuz al scrisorii, d. l. colonel Bibescu pune următoarele concluziuni: «Calul de sânge curat de curse este impropriu pentru procreațiune de reproductor; cel mult este el bun pentru creațiune de cai de serviciu.»

acasă și că nu era să ne mai despărțim. A! ce zi frumoasă, ce ființe plăcute!

Vai! furtuna se potolea; deja soarele cel urăcios și arăta fața pr'ntre nori.

D-ra Marta, care nu mai sta locului, profită d-o mică înseninare și se coboră în grădină. Rămăsei singur un moment cu tovarăsa sa, și acest moment fuse hotărâtor în viața mea.

Sta pe un scaun, aplecată spre un album pe care l' răsfoia a lene; eram așezat lângă ea, și o priveam în tăcere; o priveam, și mi s'ă părea că este bunul meu, că soarta ei era în mâinele mele, că mie mi-o redase D-zeu, că lăsând-o să trăiască mi-o dăruise. Nu știu cum se făcu, că l' închisei albumul ce avea sub ochi, și l' luași incetșor din mână, și începui a i povesti tot ce se petrecuse în mine din ziua când am aflat că i este viața în pericol, interesul neașteptat pe care mi l' inspirase, arzătoarea simpatie ce simșim pentru dânsa fără s'o cunosc, temerile mele, suferințele mele, timpul cât rămăsesem la Grange, rugăciunile pe care le îndreptasem către cer,—și, cu cât vorbeam, priceperea mi devenia mai limpede,

Mă voi adăposti din dărătul teoriei, de toți azi admisă, și exemplor de o practică constantă, pentru a demonstra onorabilului colonel heresia adică în care cade. Insași fainoasă statistică,—la care se referă însă a o cita,—este refutațiunea peremptoriă a opiniei sale.

In teoria:—Care este ținta curselor sau alergărilor de cai? Ținta este de a pune în lumină, printr'o selecțiune severă, caii cari pot fi chemați să servească de reproductor, masculii sau femele.—Meria cea mai penibilă la care poate fi întrebuițat un cal este meseria de alergător. Anim-lul alicărul plămăni, mușchi și oase au putut rezista muncii grele a trenagiului și încercărilor și mai aspre ale curselor publice, presintă, singur, calitățile verificate de sănătate și de soliditate ce atât să intrunească un reproductor. Când cine-va ține compt de faptul că caii de cursă sunt luați dintr'o viță cu totul aleasă,—că numai cei bine conformați sunt puși în trenagi;—că, chiar din acestia, abia 50% ajung a vedea un hippodom;—numai atunci eși și o dea seama de constituțiunea robustă, absolut curată de or-ce pată, ce trebuie să aibă alergătorii cei buni.

Toate guvernele, cari se ocupă de cestiunea cavalină au înțeles, mai târziu sau mai de vreme, acest întreg adevăr, astfel că azi toate puterile continentului l' aplică în toate consecințele lui.

Voiu cita mai cu amănuntul emseple luate în Franca pentru că acolo administrațiunea superioară a profesat mult timp ideile ce azi împărtășește d-l colonel Bibescu.—«Administrațiunea herghelior» (Administration des Haras) credea și ea, ca onor. colonel, că cursele sleiati hippodromurile franceze—i pune la dispozițiunea agricultorilor cari voesc să și îmbunătățească caii.

In Austria, guvernul nici n'a așteptat ca cursele să-i poată forma reproductor. Pe când ele nu eșise încă din perioada embrionară, guvernul și cumpărase în Anglia și Franca armăsari de curse ca Cambuscan, Buccanneer, Bois-Roussel (invingătorul Derby-ului francez la 1864).—Anul acesta chiar, comitele Festicus era trimis în Anglia, cu un credit de 6,500 lire sterling, pentru achizițiunea unui nou reproductor. După d. colonel Bibescu ar fi cătat să se cumpere or-ce, afară de un cursier; or, calul ales a fost Craig-Millar care a alergat la vârsta și de 2, și de 3 și de 4 ani! Se știe că acești reproductorii mari sunt întrebuițați în hergheliele împărătești pentru a crea cai, cari el numai intră în contact cu rasa indigenă pentru produțiunea de cai de serviciu sau de comerț.

Exemplul Prusiei este și mai concludent. Guvernul german a plătit până la 250,000 fr. cal de curse ca Verneul (care n'a alergat mai puțin de 48 de curse) —Chamant, Monseigneur, etc. Acești armăsari sunt rezervați la Graditz numai puterilor alergătorului și i făceau improprii la creațiunea de cai destul de robusti pentru a fi consacrați produțiunii. După 40 de ani și zecimi de milioane cheltuite în încercări de tot felul, administrațiunea a cătat să renunțe la apucăturile trecutului și să recurgă, la rândul ei, la reproductorii aleși printr'aia de curse cari s'au ilustrat pe turf.

Ast-fel au început în 1846 cumpărătorii de armăsari în Anglia—(cursele franceze nu erau încă destul de desvotate pentru a oferi o pepinieră de reproductor)—cari s'au continuat până azi.—Numai între 1846 și 1851 s'au importat cursieri faimoși ca Royal Oak, The Baron, Sting, Emperor, Nunnykirck, Gladiator și plătit la 1846 cu prețul de 62,500, sumă fabuloasă pentru acea epocă.

In starea actuală administrațiunea cumpără pe fie-care an între 30 și 40 de armăsari printre caii cari au alergat într'un mod regulat și bine, pe cari apoi

*) A nu se confunda cu Gladiateur, invingătorul marelui premiu din Paris la 1865, care prin muma-sa descindea tocmai din acest Gladiator.

vedeam mai bine, înțelegeam în fine sentimentele de care fusese turburat până atunci. Liniștită, cu ochii lăsați în jos, asculta fără a mă intrerupe o singură dată.

—Sciam tot. Ți mulțumesc, răspune ea cu simplitate,

Pronunțând aceste vorbe, și ridica capul; zării o lacrimă pe marginea pleopei, și simșii c'o iubesc. Ast-fel, amorul pe care o frumusețe strălucitoare l' deșteptase în inima mea se răsfrânsese fără voia mea spre această ființă scumpă, și d-ra de Champlieu servise de legătură misterioasă între Teresa de La Vareune și mine. Da, o iubeam, și, mărturisii-voiu?, simșeam că și ea mă iubește, simșeam că dragostea ei venea spre mine printr'o neînvinșă atracțiune. Tăceam amândoi și nu știu bine ce era să i zic când intră d-ra Marta.

Intră cu un braț de flori pe cari le asvării pe divan. Dacă nu găsisse mai multe, nu era vina ei; trecuse ca un uragan prin grădină, devastând, sdrobind și luând ori ce găsea, încântată de expedițiunea sa, și nepărăndu-i reu că toaleta i era pe jumătate stricată. Era vorba să regulăm acel chaos și să dăm acelor trofee forma unui bu-

șchet pe care voia să l' ia ca o amin-tire de la Aubiers.

Ne apucărm câte-trei de lucru, și muncirăm așa de repede în cât peste o oră tot nu era terminat. Cine a spus că fericirea este tristă, mai aproape de lacrimi de cât de ris? Eram în același timp beat de fericire și nebun de bucurie. Veselia Martei furase și pe Tereza, și casa resuna de limpezile sunete ale vociilor lor. Mi dedeu flori una câte una; sarcina mea era să le clasez și să le reunesc în mănuchi.

Tereza era de părere să alegem Marta era d-o altă părere, și începeau din cauza unei flori, certuri și risete care nu se mai sfârșeau. Ce buchet! Ar fi putut servi de păreche pânzei Penelopiei. Pe măsură ce l' clădeau la o parte, l' lăsăm să se strice de altă parte, și, în mijlocul acestor copilării cari mi procurați toate profi-tele neînseninate ale unei familiarități prelunge, nu băgau de seamă că cerul se înseninase. De o dată, soarele care cobora la orizon aruncă în ateliei raze de foc, care fuseră semnalul unei adevărate goane.

—Adio, domnule Paul! la revedere, la viitoarea furtună!

Și, pentru ca nimic să nu lipsească

peste această urzială de fond trebuie să se așeze, rând pe rând, și vine și artere și tendoane și mușchi și piele și coloare. Dacă publicistul nostru completează și investimăntul fondului sub niste forme bogate și atrăgătoare nu probează alt-ceva de cât că e stăpân pe o educațiune, pe un gust cu mult mai desvoltat de cât acela cari ar face contrariul. Ș'apoi d-aa, dupe cum am constatat-o d'atâtea ori, usează fără a abusa de forma bogată numai când vede preia bine că d'ar fi calic în espremie studiul ar fi o caricatură.

Nu exaltează principiile liberale, nu curtează autoritarismul; «nu se înalță până la soare dar nici nu se isbește de vântul oceanului». Resultatul e că ni se presintă ca un om înțelegător, că o intrupare echilibrată de sentiment și de gândire. Dacă în cea mai mare parte a opeii sale e un admirator al Legiuitorului ce ne-a întocmit pactul fundamental din 1 Iulie 1866, nu închide ochii peste greșelile ce socoteste, pe bună dreptată, că acel Legiuitor a comis devenind când inconștient cu principiile ce sigur și le-a asternut, când nedrept din punctul de vedere al drepturilor și datorilor publice ce a în-părțit unei însemnate părți din societate.

Ast-fel în studiul LXIII, art. 63, se pronunță contra posibilității de a se da unui alegător din cele trei colegii dreptul d'a putea fi delegat în colegiul a patrulea. Argumentul pe care și bizue o-piniunea este tot atât de tare pe cât e de simplu. In adevăr nimic mai ciudat de cât a se proclama de lege că nimeni nu poate avea mai mult de cât un vot, și apoi a admite că un cetățean care și-a dat votul său în unul din cele trei colegii poate fi ales delegat al a patrulea. Se înțelege de sine că în acest caz el ar avea două voturi. I se dă ceea-ce nu i se permite, ceea-ce nu e drept a avea. Este o anomalie pe care autorul studiului constituțional o constată și o birue.

Tot în acest studiu al art. 63, d-nu Meitani se pronunță hotărât contra alegătorilor în al doilea grad din al patrulea colegiu.

Alesandru Marghiloman.

BIBLIOGRAFIE

STUDIE

ASUPRA

CONSTITUȚIUNEI ROMANILOR

de

G. G. MEITANI

II.

Fascicula VI. (Art. 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60).

Fascicula VII. (Art. 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70).

Nol nu suntem de părerea acelor cari, resfoind opera d-lui Meitani ca o carte de lectură, și găsesc plăcerea lor personală într'un pur și simplu exercițiu bucal; nu împărtășim acele critice de dile-tanți ce dă să înțeleagă mai mult ușurință și caprițiu de cât studii și rătăte. Despre aceste exerciții de imprimerie, aci e locul să constatăm cu deosebită plăcere, că d. Meitani are bunul gust d'a nu vorbi nici cu pasiune nici cu desgust. (Fasc. VII, p. 85 și 86). D-aa constată că e i se impută și trece înainte fără a se turbura de murmurul inocenților ce voesc a da dovadă cu or-ce preț de dimensiuni mai mari de cât pot încăpea în pielea lor. I se impută că presintă tătăcările sale sub niște poleri de stil, sub niște veșminte prea poetice; i se impută că transformă tot, împins de o imaginație vie.

Nu strica nimeni, și mai puțin de cât ori-cine d-nu Meitani, dacă există critic ce n'au înțeles în de ajuns că o operă de științe morale n'ar fi completă de s'ar mărgini numai la o însuirire de citațiuni, de articole și de fapt. Toate aceste date s'ă lăgă între ele ca oasele unui schelet, se imbucă pentru a forma pirghiile mecanice ale unei clădiri, dar

acelei zile, în momentul când ne separam, veni vorba despre d-ta între cele două prietina și mine, de d-ta, da, colonele. Se opriseră d'inaintea portretului d-le.

—E nașul meu, e un eroi din Africa, le zisei cu mândrie.

—Eroii său nu, zise Marta, dacă portretul seamănă, nașul d-tale trebuie să fie un om cum se cade.

—Și ar fi cineva fericit să l' aibă ca prieten, adogă d-ra de La Varen-sal. Apoi pleacă ca două pasărele care și iau împreună sborul. Zisesem să inhame caii; le așezai în trăsură. Se depărtară, le urmării cu ochii, și erau deja departe când încă vedeam, pr'ntre arbori, batistele lor pe care le agitău în semn de ultim adio!

Câte-va săptămâni în urmă, eram oaspetele obișnuit, familiar la Grange. Muma Terezei mi scrisese mulțumindu-mi. Exprima în același timp dorința să mă vadă și să mă cunoască: n'am așteptat să mai fiu rugat. Am fost bine primit, nu eram displicut, și chiar de la primele vizite eram stabilit în acea casă. Doamna de la Varenne era văduvă, măritată foarte ténără cu un gentilom din localitate, dusese cât-va timp o viață foarte luxoasă la Paris,

FOIȚA «ROMANIEI LIBERE»

— 24 Februarie —

5

COLONELUL EVRARD

DE

JULES SANDEAU

Cât pentru d-ra de Champlieu, tot așa de increzătoare ca și cum s'ar fi găsit la fratele său, din primul minut fuase în posesiune toată casa. Umbra, cutreera, examina ori ce lucru, răsturna toate, scoțea pretutindeni, continua începuturile tablourilor mele, său luând paleta, desema în vr'un peisagiu pe care l' inseilasem din ajun, pașeri, oi sau arbori din cea laltă lume. Mă întrebam dacă ea era la mine sau eu la dânsa. Mă convingeam în cele din urmă că eram câte trei ca la noi

Propunerea, in prima sa parte, ce face d-sa pentru in dreptarea erorii si a nedreptatii...

Aci amintim d-lui Meitani ca a mări o I nu numărul deputaților intr'un mod absolut nu e indiferent...

Suntem siguri ca distinsul nostru publicist, in editia definitiva ce va da operii sale...

STIRI MARUNTE

Contele Wilhelm Bismarck nu e mai puțin norocos de cât tatăl său.

Don Carlos, pretendentul tronului Spaniol, petrece actualmente in Venetia...

Dupa moartea d-lui de la Varenne, care lasa o avere micșorată intr'un mod nu de mirat...

Mă primea cu bună voință, și astfel mi-era orbirea, așa de mare mi fu simplitatea...

In Paris s-a reprezentat pentru întâia oară, inaintea unui public invitat...

In Raab, Ungaria, a murit zilele acestea un om, care judecat după testamentul său...

CORPURILE LEGIUITOARE

Senatul. - D-l Senator lucraza mai întâi aproape o oră in secțiun.

Se votează indigenatul d-lui Constantin Barbescu.

D. ministru Sturza comunica proiectul de lege relativ la emiterea rentei de 15,000,000...

Se mai votează câte-va indigenate, apoi Senatul trece ear in secțiun.

Camera. - D. ministru de finanțe depune proiectul de lege pentru modificarea legii casei pensiunilor.

Proiectul de lege relativ la convențiunea consulară între Statele-Unite și România...

Se primește fără discuțiune cu 53 voturi contra 3 și 7 abțineri...

Se votează fără discuțiune, cu 16 voturi contra și 5 abțineri...

Proiectul relativ la acordarea unui credit suplimentar de 50,000 lei...

Se mai votează un credit de peste 300,000 de lei...

ARENA ZIARELOR

Studiul istoriei omenirii trebuie să ne aducă aminte, acum in grelele momente in cari ne găsim...

NOTIȚE LITERARE

Sciința fără moralitate este ca lumina fără căldură: luminează dar îngheață și omoară...

Sciința fără moralitate este ca lumina fără căldură: luminează dar îngheață și omoară...

mai mică confidență, eram înțeles, d-ra de Champlieu și eu, privirile noastre se întâlneau...

Acest lucru îl făcea fără șgomot, și, cu toate că supraveghia, era plăcută tuturor...

istorici, niște „preușești de carne omească."

Ca probă in această aserțiune, am putea invoca disprețul ce l'a avut „Sânta alianță" pentru popoare...

Nici vorbă nu era pe atunci despre principiul de naționalitate. Dacă cine va ar fi rostit in secolul al XVIII-lea...

Dar de atunci și până acum, dreptul celui mai tare încetala el de a mai domni și a petrece în secolul al XIX-lea...

Să ne fie permis de a ne îndoi: ca probă recentă, putem cita tratatul de Berlin și purtarea puterilor față cu noi in conferința de la Londra.

Țara trebuie să fie mai deșteaptă astăzi de cât tot deauna și să bage bine de seamă la actele cărmuitorilor noștri in sesiunea Dunărei.

Ignoranța și complezența in această chestiune, le considerăm ca o tradare națională!

Vorbind despre legea gradațiunii salariilor profesorilor „Națiunii" arată cauzele cari făceau până acum pe „cultivatorii de oameni..."

Astăzi, in fine, s'a făcut un pas către ridicarea prestigiului corpului didactic. Fie-care institutor scie că n'are să îmbătrânească și să moară cu același salariu...

Acum pe „cultivatorii de oameni, cei mai nobili artiști și cu responsabilitatea cea mai mare" — așa i numește pe profesori — să stea mai mult sau mai puțin nepăsători.

Astăzi, in fine, s'a făcut un pas către ridicarea prestigiului corpului didactic. Fie-care institutor scie că n'are să îmbătrânească și să moară cu același salariu...

Nu e de mirare, și ar fi curat natural, ca această singură măsură să facă mai târziu o nouă reacțiune in favoarea profesorilor.

Astăzi, in fine, s'a făcut un pas către ridicarea prestigiului corpului didactic. Fie-care institutor scie că n'are să îmbătrânească și să moară cu același salariu...

Asupra unui principiu însă voiește „Națiunea" să atragă atențiunea profesorilor.

Sciința fără moralitate este ca lumina fără căldură: luminează dar îngheață și omoară mai întâi individul, familia și omoară apoi națiunea, țara.

NOTIȚE LITERARE

Asachi. (Revista științifică literară). Anul II, Nr. 9 cuprinde: Conferință de dr. d. Cantemir.

"Thiers", Histoire du Consulat et de l'Empire, «Laurent», Etudes sur l'histoire de l'Umanté.

sciuse să mi menajeze această ocupațiune in zilele ploioase, — așa de ingenioasă i era prietenia, fertilă in invențiunii cari aveau de scop să mă atragă și să mă reție!

Acest lucru îl făcea fără șgomot, și, cu toate că supraveghia, era plăcută tuturor. Aceste griji ale administrațiunii casnice...

Mai puțin vesel de cât prietena ei, avea însă cea seninătate de caracter care este semnul unei naturi bine echilibrate.

de G. Boteanu. - Inscriptia de la monastirea Resboienii, (urmare si fine) de episcopul Melh'sedec.

Biserica ortodoxă, română, (jurnal periodic ecclsiastic) anul VII, numărul 1, are următoarea tabelă de materiă:

Apel către preoții și creștinii români ortodoxi. - Facultatea de teologie. - Biserica autocfală din Eladă.

Serviciul Telegrafic al „României Libere"

8 Martie - 9 ore dimineata.

Londra, 7 Martie.

Conferința Dunărei s'a intrunit la 3 ore; toți delegații erau preșinți. Se asigură că Rusia a primit transacțiunile oferite de Engiltera...

Musurus pașa și cavalerul Nigra au avut o intevvedere cu lordul Granville inaintea de ședința de azi.

Paris, 7 Martie.

„Le Journal des Debats", la noutatea că Camera din Bucuresci a votat un credit de 15 milioane spre a face fortificări...

„Le Journal des Debats" e de idee că, dacă conferința ar fi admis pe delegații Români...

„Le Journal des Debats" e de idee că, dacă conferința ar fi admis pe delegații Români a delibera asupra chestiunilor cari au făcut obiectul intrunirilor sale...

Berlin, 4 Martie. Se asigură d'n bună șorgintă că generalul Bronsart de Schellendorff este acel care e hotărât ca succesul...

In a treia citire a bugetului, Camera a respins, cu 192 voturi contra 191, propunerea privitoare la marea Consiliu Economic...

Primaria COMUNEI URABNE PITESCI PUBLICAȚIE Licitatiunea dării in antreprisă a construcțiunii unei școli de ambe-sexe din lipsă de concurență...

(Havas.)

PRIMARIA COMUNEI URABNE PITESCI

PUBLICAȚIE

Licitatiunea dării in antreprisă a construcțiunii unei școli de ambe-sexe din lipsă de concurență, amânându-se in ziua de 25 Apriliu viitor 1883;

Sub-semnatul următor votului consiliului din ședința de la 10 Februarie curent, publică spre cunoștința generală...

lor sale. I plăcea la țară, unde crescuse, și nu dorea s'o părăsească; nu i gusta numai poezia contemplativă...

Intâlnisem pe acea tovarășă despre care mi vorbeai adineauri, și care ar fi fost bucuria căminului meu! Ne iubeam fără să ne-o spunem...

(Va urma).

Oppenheim . . . . . 110 10 Rubla hârtie 204 40

Oblig. noul 6% . . . . . 103 60 „ 6% . . . . . 98 10 Renta Amort 5% 93 40

CURSUL DIN BERLIN

Paris (3 luni) . . . . . 99 35 „ la vedere . . . . . 100 25 Londra (3 luni) 25 7/8

Berlin (3 luni) . . . . . 122 50 „ la vedere . . . . . 123 50 Viena la vedere 212

SCHEMBUL

Paris (3 luni) . . . . . 99 35 „ la vedere . . . . . 100 25 Londra (3 luni) 25 7/8

Vienna la vedere 212

sărcinări, și condițiunile generale ale antrepriței, se pot observa in ori-ce zi de lucru in Cancelaria Primăriei.

p. Primar, Ioan Trifonescu. p. Secretar, D. Nicolaescu.

No. 396. 1883, Februarie 16.

ANUNCIU BIBLIOGRAFIC

A eșit de sub tipar: CODICELE PENAL anotaț și esplicat de Ioan I. Condesescu.

Se află de vânzare numai la librăria G. Szollözy, furnisorul Curței; vis-a-vis de Teatru-național. Bucuresți. - Prețul 7 lei.

A eșit de sub presă opera Prințului Gheorghe Bibescu „Istoria unei frunțari" in limba română.

Se află de vânzare numai la librăria G. Szollözy, furnisorul Curței; vis-a-vis de Teatru-național. Bucuresți. - Prețul 7 lei.

HOTEL DE VĂNZARE

„Hotelul Schröder, Viena, Leopold-stadt" care există de atăta timp, se vinde la moment, din mână liberă.

Deslășiri verbale sau in scris de la proprietarii lui, in Viena.

Boalele de gât, gură, nas și urechi tratează print'o artă specială

Drul J. BRAUNSTEIN

foșt aspirant de medic secundar in Viena in clinica lui Braun (boale de femei și faceri) și a lui Hebra (Siphilis și boale de piele)

Consultatiuni de la 3-5 ore p. m. Strada Decebal No. 20 (indosul Bărăției).

SCHIMBARE DE DOMIOLIU

D. WILH. SALTER

DE LA FACULTATEA DIN VIENA

Special; BOALE DE FEMEI ȘI SYPHILIS

S'a mutat Strada Pescăria-Veche Nr. 8 vis-a-vis de Hotel Londra (Calea Moșilor)

Consultatiuni de la 8-9 a. m. și 3-5 p. m.

BARBU PALTINEANU

AVOCAT 14, STRADA ICOANEI, 14.

Consultatiuni 8-10 a. m. 6-8 p. m. 1534

VIN NEGRU

de Orevița și Golu-Drancea

Vechi de 4 ani, calitate superioară tuturor altor vinuri. - 15 fr. vadra.

ALB DE DRAGASIANI

din recolta anului 1879. - 15 fr. vadra la PAUN POPESCU & Comp.

18, Strada Lipsani, 18.

SCHIMB ȘI COMISION

FRĂȚII BENZAL

41 bis, STRADA LIPSCANI, 41 bis,

CURSUL BUCUREȘTI

Pe ziua de 24 Februarie 1883, ora 12

Table with columns: EPEOTELE, Camp., Vënd., listing various financial instruments and their values.

CURSUL DIN VIENA

7 Martie Napoleonul . . . . . 9 49/6 Ducatul 5 63

CURSUL DIN BERLIN

7 Martie Oppenheim . . . . . 110 10 Rubla hârtie 204 40

CURSUL DIN PARIS

7 Martie Renta Română . . . . . 92 Lose Ottomane 57 1/4

SCHEMBUL

24 Februarie Paris (3 luni) . . . . . 99 35 „ la vedere 100 25

Londra (3 luni) . . . . . 25 7/8 „ la vedere 253 2/3

Berlin (3 luni) . . . . . 122 50 „ la vedere 123 50

